

første Jorder kunne jo koste saa meget mere netop paa Grund af deres Fedme, saaledes at den Fordel, der opnaas, derigennem ophæves. Jeg er selv Jyde, og jeg kender mine ærede Landsmænd derovre saa godt, at jeg tror, at hvis det virkelig var en saa overordentlig fed Bestilling at sidde paa de fede Jorder nede paa Lolland, saa vilde vi have en ganske anden Invasion dernede af Jyder, end vi have; men vi se dem meget sjælden. Det er ikke derned, de søge. Deri ligger i og for sig, med mit Kendskab til mine jyske Landsmænd, at selve det, at en Jord er fed, ikke just er et Bevis for, at man ogsaa bliver fed af at sidde paa den. (*Bluhme*: Jyderne have ingen Penge!). Jo, Jyderne have nok Penge, men de anbringe dem paa en meget bedre Maade.

Der er en anden Ting at bemærke med Hensyn til Sukkerproduktionen her i Landet. Det forekommer mig nemlig, at lige saa sikkert som de større Gaarde paa Grund af Arbejdsforholdene ville faa vanskeligere og vanskeligere ved at dyrke Sukkerroer, saa vil Sukkerroedyrkingen kunne blive en Løftestang for det lille Landbrug paa de bedre Jorder, og ikke mindst vil det kunne ske, naar vi naa til at faa Len og Stamhuse frigjorte, for de Egne, som derigennem ville komme i Besiddelse af mere Jord, som saa forhaabentlig kan deles ud paa mange Hænder. Jeg tror da, at i det Øjeblik, der lægges et godt Grundlag for Dyrkning af Sukkerroer, vil der derigennem kunne blive en god Basis netop for mange mindre Jordbrug.

I det hele taget forekommer det mig, at det danske Landbrug ikke bør være alt for bange for paa de forskellige Omraader at faa saa mange Strengte som muligt paa det Instrument, hvorpaa det spiller. Jeg tror, at Forholdene ere ved at udvikle sig noget i Retning af, at der kan være Fare ved at være for ensidig. Jeg vil blot bede de Herrer lægge noget Mærke til, hvad der foregaar i England for Tiden. Der gaar over England en notorisk meget stærk protektionistisk Strømning jævnsides med, at der fra de forskelligste Sider i England lyder meget stærke Røster i Retning af, at det gælder om at faa det engelske Landbrug ophjulpet, saa det kan beskæftige en større Del af den engelske Befolkning. Disse to Strømninger ere i Øjeblikket saa stærke i England, at jeg tror, de danske Landbrugere bør have deres Opmærksomhed henvendt herpaa. Selvfølgelig kan det ikke i en Fart endevende de eksisterende Forhold, men det tyder

dog noget i Retning af, at Forudseenhed ogsaa paa disse Omraader nok kan være paa sin Plads. Nu ved jeg meget godt, at der med Hensyn til Sukkeret bl. a. er den Indvending, at det er en Landbrugsbeskyttelse, der her gives, og at man overhovedet ikke vil vide af nogen Landbrugsbeskyttelse. Dette Spørgsmaal, om det er en Landbrugsbeskyttelse eller en Industribeskyttelse, er blevet en Del diskuteret oppe i det andet høje Ting. Jeg vil gerne sige her, at det forekommer mig, at det, der er Tale om i dette Tilfælde, i Virkeligheden er en Industribeskyttelse, som ogsaa kan komme Landbruget til gode. Thi det faktiske Forhold er dette, at det jo slet ikke kan nytte noget for et Landbrug at dyrke Sukkerroer, medmindre der først er en Million-Fabrik, som er i Stand til at aftage disse Roer, og som for sin industrielle Virksomhed, nemlig for Raasukkerets Udvinning af Roerne, har en saadan Beskyttelse, at den ikke risikerer pludselig at blive rendt over Ende af udenlandske Eksportpræmier eller Overproduktions-Indførsel. Hvis dette risikeres, vil man jo ikke lave hele dette store Apparat. En saadan Roesukkerfabrik staar jo i en Værdi af Millioner, og mange af de Ting, der overhovedet skulle bruges, for at Roedyrkning kan finde Sted, kræve meget betydelige Bekostninger. Forholdet er da det, at det netop er paa en industriel Basis, at Roedyrkning maa foregaa; det industrielle maa gaa forud for Roedyrkingen, saa i Virkeligheden tror jeg, den rette Betegnelse her er, at det er en Industribeskyttelse, men en Industribeskyttelse, som kan komme ogsaa Landbruget til gode.

Det forekommer mig, at der er en Mangel ved Forslagene, saaledes som de nu foreligge, en Mangel, som bestaar deri, at i Tilfælde af, at der laves Eksportpræmier fra Udlandet, fra en eller anden Side, saa er der intet Værn mod noget saadant. Der er intet Værn, hverken mod Eksportpræmier eller mod en Overskudsudførsel, som pludselig kastes ind over os, thi Beskyttelsen af 0,95 Øre for Raasukker er overfor saadanne Ting i Virkeligheden meget lille, og vi staa jo her bl. a. med de Kendsgerninger for Øje, at Tyskland har en meget betydelig Overproduktion, og at Ruslands Sukkerproduktion stiger i en ganske overordentlig Grad; tilsyneladende er den i de sidste Par Aar stegen med en halv Million Tons aarlig, det vil sige, at den aarlige Stigning der er næsten det tidobbelte af, hvad vi i alt producere herhjemme. Den russiske Sukker-